

[Schmidt.]

Danmark kan ske noget gennemgribende, noget, der kan overvinde Resignation og politisk Diskussion, uden at man gaar frem ad Frivillighedens Vej. Det, man ønsker: at Arbejder og Bonde skal finde hinanden, og at alle disse Spørgsmaal ikke blot skal dreje sig om Løn og Vinding og Særinteresser, men om Almenvellet — det kan man kun naa til ved at begynde paa at skabe en ny Folkevilje. Dette er ikke min Opgave — som jeg een Gang har sagt —, men det er Forudsætningen for, at en saadan Lov — som nok er stor i sit Format, men som man maa stille sig meget resigneret over for, hvis man spørger, hvad der kan komme ud af den — kan give et Resultat. Der kommer ikke noget ud af det, uden at man skaber en ny Folkevilje.

Einer-Jensen: Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen var inde paa Spørgsmaalet om de bestaaende Bestemmelser angaaende Betaling for Udførelse af Nødhjælpsarbejder og fremsatte den Bemærkning, at dem havde vi Socialdemokrater stemt for. Det har jeg aldrig benægtet; men vi har ikke, dengang vi stemte for dem, forpligtet os til for evigt at opretholde en Bestemmelse, som det ærede Medlem ved, vi af al Kraft bekæmpede, da den kom ind i 1922. Jeg kan da ogsaa sige til det ærede Medlem, at hans Parti har jo opgivet disse Bestemmelser for længe siden. Ved de Forhandlinger, der har været ført vedrørende Forslaget om Igangsættelse af Arbejder for langvarigt arbejdsløse, har det ærede Medlems Parti opgivet disse Bestemmelser. Det ærede Medlem vil, hvis han gaar tilbage til de tidligere Forhandlinger, se, at hans Parti stillede Forslag om, at der ved saadant Arbejde skulde betales 20 pCt. over den forsikringsmæssige Understøttelse. Under Behandlingen af dette Forslag gjorde jeg op, at det for 8 Timers Arbejde om Dagen var 40—50 Øre mere om Dagen, altsaa mellem 5 og 7—8 Øre mere i Timen, end de oppebar i Understøttelse. Jeg synes ikke, der er nogen Grund for det ærede Medlem til at tale om os i denne Forbindelse, for det ærede Medlem er med den Betaling, han vil yde for dette Arbejde, naaet saa langt ned, at der ikke er nogen som helst Mulighed for, at den arbejdsløse skal blive bedre stillet — tværtom; han bliver daarligere stillet ved at faa dette Arbejde.

Det ærede Medlem siger saa: Hvorfor skal der være fortrinsvis Adgang for de arbejdsløshedsforsikrede til at komme i

Arbejde efter denne Lov? — Synes det ærede Medlem ikke, det er ganske naturligt? De arbejdsløshedsforsikrede betaler ca. 40 Mill. Kr. om Aaret i Forsikringspræmie; er der da ikke nogen Rimelighed i, at Staten, naar der skal igangsættes ekstraordinære Arbejder, fortrinsvis tager dem, der har søgt at sikre sig mod Arbejdsløshed? De arbejdsløshedsforsikrede har jo dog gennem det sidste Par Aar ved den almindelige Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen paataget sig en meget stor Byrde med Hensyn til Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse, som ellers maatte være udbetalt i Henhold til Sociallovene, og det forekommer mig saa ganske naturligt, at man tager dette Hensyn. Det vil ogsaa være at undergrave Arbejdsløshedsforsikringen, hvis den, der sparer sine 100 Kr. om Aaret, skal have samme Ret som den, der betaler 100 Kr. om Aaret i Forsikringspræmie.

Jeg forstod paa det ærede Medlem, at der ikke er nogen Mulighed for at komme i Forhandling med ham. Det ærede Medlem staar aabenbart paa Venstres tidligere Standpunkt: at en saadan Lovs fornemste Opgave skal være at virke løntrykkende, og saa maa det ærede Medlem undskylde, om en saadan Lov kan vi ikke samarbejde.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft gjorde opmærksom paa, at der tidligere var vedtaget Love om Støtte til arbejdsløse. Det ærede Medlem nævnte Ungdomsarbejdsløshedsloven og pegede paa, hvor lidt der var kommet ud af den. Han nævnte ligeledes Nødhjælpsbestemmelsen i Arbejdsløshedsloven og gjorde opmærksom paa, at der efter denne Bestemmelse kun var brugt ca. 2 Mill. Kr. Jeg har jo ikke benægtet dette, jeg har oven i Købet fremhævet det. Vi bekæmpede denne Bestemmelse og sagde dengang, at den fik ingen Betydning. Tiden har givet os Ret. Det er ud fra den Betragtning, at Arbejdsudvalget, som beskæftiger sig med denne Sag, og hvor baade Arbejdsgivere, Arbejdere, Landbrugsraad og Kommuner er repræsenteret, enstemmigt har henstillet til Regeringen, at denne Bestemmelse ændres. Det er det, der er sket ved det foreliggende Lovforslag. Vi er altsaa i nøje Overensstemmelse med baade Kommuner, Landbrug, Arbejder og Arbejdsgiver.

Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen begyndte med at sige, at man var forpligtet til at skænke dette Forslag Opmærksomhed. Jeg regnede saa med, at det ærede Medlem vilde støtte Forslaget, men jeg fik ud af den lange Tale, hvor det ærede